

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, dnia 18 marca 2025 r.

UH.8361.225.2024

Marek Ociepka
PSG wspólnik spółki cywilnej
ul. Kazimierza Szataśa 9 lok. 8
03-180 Warszawa

Andrzej Buchali
PSG wspólnik spółki cywilnej
ul. Geodezyjna 70 lok. 6
03-291 Warszawa

Sylwia Gall
PSG wspólnik spółki cywilnej
ul. Mańkowska 15d lok. 1
03-289 Warszawa

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 572), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na Marka Ociepkę, ul. Aluzyjna nr 4 lok. U3U4, 03-149 Warszawa, NIP: 5262294784; Andrzeja Buchali, ul. Władysława Sikorskiego nr 33A lok. 48, 05-091 Ząbki, NIP: 1250048824; Sylwię Gall, ul. Franciszka Klimczaka nr 20 lok. (U3)73, 03-797 Warszawa, NIP: 7342884359, wspólników spółki cywilnej PSG S.C. M. Ociepka, A. Buchali, S. Gall, NIP spółki: 5214022059, solidarnie karę pieniężną w wysokości 1 800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100), za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny

i budzący wątpliwości, w związku z brakiem określenia ilości potraw lub wyrobów, wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymaganiom wskazanym w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w *sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. z 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 27 sierpnia do 30 sierpnia 2024 r., kontrolę w restauracji San Giovanni, ul. Stary Rynek 50, 61-772 Poznań, prowadzonej przez przedsiębiorców: Marka Ociepkę, ul. Aluzyjna nr 4, lok. U3U4, 03149 Warszawa; Andrzeja Buchali ul. Władysława Sikorskiego nr 33A, lok. 48, 05091 Ząbki; Sylwię Gall, ul. Franciszka Klimczaka nr 20, lok. (U3)73, 03797 Warszawa, współników spółki cywilnej PSG S.C. M. Ociepka, A. Buchali, S. Gall, NIP: 5214022059.

W toku kontroli sprawdzono 133 rodzaje wyrobów oraz napojów z cennika, stwierdzając, że w przypadku 43 pozycji w cenniku nie podano ilości wyrobów i napojów, do których odnosi się cena, tj.:

Dodatki do pizzy San Giovanni:

1. Warzywo, w cenie 5,50 zł,
2. Wędliny, mięso, podwójny ser, w cenie 6,50 zł,
3. Szynka parmeńska, suszone pomidory, borowiki, sery szlachetne, rukola, owoce morza, w cenie 9,50 zł,
4. Sosy do pizzy: czosnkowy, pomidorowy, pikantny peperoncino w cenie 3,90 zł,

Makarony:

5. Aglio Olio, w cenie 34,90 zł,
6. Bolognese, w cenie 36,90 zł,
7. Carbonara, w cenie 39,90 zł,
8. Pollo, w cenie 39,90 zł,
9. Spinaci, w cenie 42,90 zł,
10. Calabrese, w cenie 42,90 zł,
11. Frutti di mare, w cenie 43,90 zł,
12. Con gunghi, w cenie 44,90 zł,

13. Inferno, w cenie 44,90 zł,
14. Formaggio, w cenie 44,90 zł,
15. Tagliatelle verde del mare, w cenie 44,90 zł,
16. Tagliatelle gamberetti, w cenie 45,90 zł,
17. Gnocchi ze szpinakiem, w cenie 40,90 zł,
18. Ravioli z łososiem, w cenie 44,90 zł,
19. Ravioli z bakłażanem, w cenie 44,90 zł,
20. Tortellini z szynką parmeńską, w cenie 44,90 zł,

Sałatki:

21. Grecka, w cenie 36,90 zł,
22. Z kurczakiem, w cenie 39,90 zł,
23. Z tuńczykiem, w cenie 39,90 zł,
24. Parmeńska, w cenie 42,90 zł,

Przekąski:

25. Focaccia, w cenie 19,90 zł,
26. Włoskie pieczywo czosnkowe, w cenie 21,90 zł,
27. Koszyk frytek, w cenie 17,90 zł,
28. Deska antipasti, w cenie 79,90 zł,

Deser:

29. Puchar lodowy, w cenie 20,90 zł,
30. Świeżo wyciskany sok: pomarańczowy, grejpfrutowy, w cenie 20,90 zł,
31. Herbata czarna/zielona/owocowa, w cenie 9,90 zł,
32. Espresso, w cenie 9,90 zł,
33. Kawa czarna, w cenie 10,90 zł,
34. Kawa czarna z mlekiem, w cenie 11,90 zł,
35. Kawa latte, w cenie 12,90 zł,
36. Cappucino, w cenie 12,90 zł,
37. Kawa mrożona, w cenie 14,90 zł,
38. Czekolada na gorąco, w cenie 12,90 zł,
39. Herbata zimowa, w cenie 16,90 zł,
40. Wino grzane, w cenie 23,90 zł,
41. Piwo grzane, w cenie 19,90 zł,
42. Sok do piwa malinowy, w cenie 1,00 zł,
43. Sok do piwa imbirowy, w cenie 1,00 zł.

Powyższe nie spełnia wymagań § 9 ust. 2 rozporządzenia, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, a także godzi w interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, „*W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen*”.

W myśl § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia, „*Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku (§ 9 ust. 1 rozporządzenia). „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena” (§ 9 ust. 2 rozporządzenia).*

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, „*Jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.*”.

W związku z powyższym Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z dnia 10 lutego 2025 r. znak UH.8361.225.2024, zawiadomił strony o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy. W treści zawiadomienia strony zostały pouczone, że mogą brać czynny udział w każdym stadium postępowania, w szczególności zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, wypowiadać się co do zebranych dowodów, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe, w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa. Przedsiębiorcy Andrzejowi Buchali zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego doręczono w dniu 20 lutego 2025 r. Natomiast w przypadku przedsiębiorców Sylwii Gall oraz Marka Ociepki zawiadomienie zostało uznane za doręczone w trybie art. 44 § 4 Kpa.

Przedsiębiorcy w powyższym zakresie nie skorzystali z uprawnień wynikających z zasady czynnego udziału strony w postępowaniu.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: „*Organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub*

- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna”.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i porzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku 43 partii oferowanych do sprzedaży wyrobów i towarów, spośród 133 skontrolowanych, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma.

Strony, dopuszczając się wyżej wskazanych naruszeń ograniczyły konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości wyrobów z innymi wyrobami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości wyrobów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość wyrobu w tej samej cenie. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 lipca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Strony nie podjęły korespondencji.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innego podmiotu lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu*

administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę nakłada się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia stron z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej.

Brak jest również podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na strony została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strony zostały prawomocnie skazane za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strony postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosły również żadnej z powyższych okoliczności.

Z kolei zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„W przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”*

Literalna wykładania ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz Red. Prof. Dr hab. Marek Wierzbowski, red. Prof. Dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”). Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości

wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości wyrobów, do których odnosi się podana cena. Strona zaprzestała naruszania prawa. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi w tym przypadku porównanie poszczególnych cen wyrobów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, w szczególności względem tych klientów, którzy zakupili wyroby w restauracji stron bez uzyskania informacji o cenach - zgodnych z ustawą i opuścili lokal przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka, w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, „Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) *stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;*
- 2) *dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;*
- 3) *wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;*
- 4) *sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.)”.*

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorców, organ zakwalifikował stwierdzone uchybienia jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim.

Przedsiębiorcy nie podali w cenniku ilości w odniesieniu do 43 wyrobów, spośród 133 wyrobów i napojów objętych kontrolą, tym samym ograniczyli konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości wyrobów z innymi wyrobami.

Jednocześnie organ wskazuje, iż oceniając kwestię czasu trwania naruszenia obowiązków, organ uwzględnił, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorców zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 17 lipca 2024 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanych przedsiębiorców nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również, iż w toku bieżącej kontroli przedsiębiorcy podjęli dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili ceny zgodnie z obowiązującymi przepisami. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc zatem pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wielkość obrotów oraz przychodu strony, ustalonych na podstawie przedłożonej przez strony, w toku kontroli, informacji, którą załączono do akt sprawy. Wysokość kary nie przekracza 1 % przychodu osiągniętego w 2023 roku. Ponadto, w ocenie organu, nałożona kara pozostaje proporcjonalna do wielkości przychodu przedsiębiorców właściwie spełniając swoje cele. Kara w wysokości nałożonej niniejszą decyzją stanowi skuteczne narzędzie egzekwowania realizacji obowiązków nałożonych ustawą. Jednocześnie, dotkliwość nałożonej kary pozostaje na takim poziomie, który w zestawieniu z wielkością przychodu przedsiębiorców, nie spowoduje wyeliminowania kontrolowanych z rynku i pozwoli na dalsze prowadzenie działalności w sposób zgodny z przepisami ustawy i z poszanowaniem praw konsumentów oraz zasad konkurencji. Organ miał na uwadze, by kara była proporcjonalna do celu, jaki ma zostać osiągnięty poprzez jej nałożenie, jak również, by uciążliwość sankcji administracyjnej pozostawała na poziomie akceptowalnym dla przedsiębiorców. Nakładając karę organ dokonał zestawienia wysokości przychodu z faktem, iż kontrolowani posiadają status małych przedsiębiorców, a osiągnięte przez nich przychody świadczą o dobrym potencjale ekonomicznym przedsiębiorców.

Przesłanka zawarta w art. 6 ust. 3 pkt 4 ustawy nie znajduje zastosowania, ponieważ kontrola przeprowadzona przez Inspekcję Handlową w przedmiotowej sprawie nie jest kontrolą przeprowadzoną w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1 800,00 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset złotych 00/100).

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podane w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27 lub platformy e-PUAP: /wiih-poznan-gov/SkrytkaESP, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 132), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

**Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Wełnitz-Kędra**

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Stronax3;
2. a/a.